

gostilničar, 3 fl., č. g. Jakob Krušič, župnik, 5 fl., č. g. Fr. Walther, župnik v pok., 2 fl., g. dr. Anton Žizek 3 fl., g. Ivanka Žizek 2 fl., č. g. Anton Ribar, župnik 5 fl., č. g. Ant. Veternik, kaplan, 5 fl., č. g. Fr. Simonič, korvikar, 10 fl., Neža, Marija in Antonija Šah 1 fl. 56 kr., g. dr. Jos. Serbec, odvetnik, 20 fl., g. Apolonija Jazbec, posest., 10 fl., slavna posojilnica v Šoštanju 10 fl., č. g. M. Lah, kaplan, 1 fl., g. Mat. Murn 3 fl., g. Karl Šah 2 fl., g. Konrad Vašič, m. svétnik, 24 fl., g. M. Glinšek, posestnik, 2 fl., Lucija Glinšek 1 fl., g. Stefan Strašek, čevlj. moj., 2 fl., g. Hel. Murko 3 fl., g. Jožef Pleifer 52 kr., g. Mih. Gobec 2 fl., g. Jos. Hočevar, velep. 50 fl., g. Hel. Lipovšek, posest., 1 fl., Ana Lipovšek 55 kr., preč. g. dr. Iv. Mlakar, kanonik, 10 fl., č. g. Fr. Bratkovič, kaplan, 1 fl., g. M. Kač 55 kr., g. Ivan Supanc 5 fl., g. Matevž Kmecl 5 fl., slavna občina okolice celj. 300 fl., preč. g. Jernej Voh, nadžupnik, 2 fl. 10 kr., g. Josefa Lipovšek 2 fl. — Iskreno se zahvaljujemo vsem blagim članom in dobrotnikom za podporo ter prosimo vse prijatelje našega zavoda za njihovo naklonjenost in krepko pomoč.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar bodo po državnih volitvah imenovali več novih članov gospodke zbornice. — Na shod krščansko-socijalnih delavcev je došlo v nedeljo 136 mož, ki so zastopali nad 100 tisoč krščanskih delavcev. — V nedeljo so socijalni demokratje na osmih shodih ropotali zoper versko šolo. Pomagali so jim celo nekateri učitelji. Žalostno!

Česko. Cesarski namestnik se je v deželnem zboru izrekel za enakopravnost in enakovrednost Čehov in Nemcev ter za nerazdeljivost kraljevine Češke. V kratkem pa se uvede češčina kot notranji jezik v vseh uradih na Češkem in Moravskem. Nemci so s tem grozno nezadovoljni. — Pri zapriseženju je praški župan, dr. Podlipny, izjavil željo, naj se svetli cesar dajo kronati za kralja češkega.

Štajarsko. Vodstvo nemške konservativne stranke pripoznava pastirski list avstrijskih škofov za svoj program. — Baron Rokitsansky s svojo »krščansko kmečko zvezo« vsako nedeljo priredi v graški okolici po dva shoda, da udriha po duhovščini. To pač ni krščansko! — Morre je vsled bolehnosti odklonil kandidaturo za državni zbor.

Koroško. V deželnem zboru se je vladna predloga o veronauku na celovski višji realki brez ugovora izročila odseku. — Na slovenski shod pri Sv. Štefanu ob Trušnjah je prišlo nad sto vrlih kmetov in pet socijaldemokratov, ki pa so se samo osmešili. Pošten slovkmet ne pojde za temi židovskimi hlapci!

Kranjsko. Kompromis katoliško-narodne in slov. liberalne stranke je splaval po vodi. Na shodu zaupnih mož katol. narodne stranke so se skoro vsi izrekli proti sporazumljenju z liberalci. Katoliška stranka noče prepustiti notranjskih občin liberalcem, ker bi jo ti baje izpodrinili v kočevsko-trebanjskem okraju.

Primorsko. Goriški Slovenci kandidujejo dr. Tumo za 5. kurijo. — Tržaški župan, dr. Pitteri, in vsi liberalni občinski svetovalci so se odpovedali svoji časti, ker na ukaz namestništva nočejo vsprejemati slovenskih reklamacij. Nove občinske volitve pa se začnejo dne 17. februarja. — V Istri je vlada zaukazala, da kmečki volilci ne bodo več volili svojih poslancev v mestih, ampak v svojih občinah.

Hrvaško. Stranka »Obzora« in stranka »Domovine« sta se zedinili ter bodeta pri volitvah skupno postopali. — V Reki so se vendar združili Hrvati in Lahi proti Madjarom in zmagali pri občinskih volitvah. Bržčas se izvolijo dva poslanca za zagrebški sabor.

Ogersko. V državnem zboru je neki poslanec kraljeve dvornike imenoval nemške in češke pritepenice; Banffy pa je na to molčal! — Poslanec Blaskovič je pisal opatu Molnarju pismo, katero pa je prišlo v roke Banffyju, ki ga je v zbornici prebral. Vsled tega Molnar Banffyja toži, toda gotovo nič ne opravi.

Vnanje države.

Rim. V kratkem izdajo sv. oče novo navodilo o branju prepovedanih knjig, ki bode primerno sedanjemu času. — Zopet se vrše poganjanja med sv. stolico in rusko vlado zastran učenja ruščine v poljskih duhovščinah.

Italijansko. Nove volitve v zbornico bodo začetkom marcija. Vlada si želi večino, ki bode tudi v vojaških rečeh lepo poslušna. — Vsled poročil iz Afrike je vlada zapovedala, pripraviti koj dva nova polka, da jih pošlje v Masavo.

Nemško. Ruski vnanji minister, grof Muravjev, je došel iz Pariza v Berlin, odtod pa se je odpeljal v Kiel, kjer se je predstavil cesarju Viljemu. — Pruski minister je rekel, da zato se razpuščajo poljski shodi, ker komisarji ne razumejo poljščine. To pa je res turška pravica!

Rusko. V Sebastopolju, v Črnem morju je popolnoma pripravljenih šest vojnih ladij, oklopic, več topnjač in sedem torpedovk za odhod, ako bo treba odriniti pred Carigrad.

Bolgarsko. Bolgarji dobijo novo volilno postavo in nov trgovinski zakonik. Načrt nove volilne postave je namreč notranji minister še v soboto predložil sobranju.

Turško. Povsod je huda za denar, posebno v Turčiji; toda Avstrija, Rusija in Anglija so se vsaj v tej reči zedinile, da Turek ne dobi nobenega posojila, predno ne uvede najvažnejših preosnov. — Na Kreto te dni pride nad 80 hrabrih Črnogorcev, da vstopijo v tamožnjo novo žandarmerijo.

Špansko. Na Filipinskih otokih v daljni Aziji bode bojda v kratkem mir, ker je ustaški vodja Emilio Agminaldo voljen, udati se pod pogojem, da se ubežnikom ne zgodi nič žalega. — Za otok Kuba izdelata ministerstvo ta teden preosnove. Ali bodo ustaši ž njimi zadovoljni?

Afrika. Angleško-egipčanska vojska je lani zasedla Dongolo v Sudanu. Letos na spomlad pa bode prodirala do Berberja. Kakor hitro se tega mesta polasti, bode jej prva skrb, da zasede tudi Kartum, glavno mesto Sudana, kjer zdaj vladajo divji derviši.

Azija. V Afganistanu, ki loči ruska in angleška posestva, vlada zdaj emir Abduraman, ki si je dober z Rusi in Angleži. Ker bojda emir boleha, so si Angleži že v skrbeh, češ, njegov sin utegne popolnoma potegniti z Rusom, in temu je potem pot v Indijo odprta.

Za poduk in kratek čas.

V podzemljskem Rimu.

(Piše Fr. Kovačič.)

(Dalje.)

Še le 1. 1578 so prišli katakombam zopet na sled. V nekem vinogradu so delavci kopali in so našli na

veliko votlino, v katero so še bile slike po stenah in grobovi z napisi. Dasi je ta dogodek vzdignil na noge ves Rim, vendar se je sčasoma zopet pozabilo na katakombe. Šele v našem nevernem stoletju so se svetu odprli velikanski zakladi podzemeljskega Rima. Dandanes ko se vsak paglavec hoče norčevati iz vere, vstaja mrtvo kamenje iz zemlje in daje pričevanje resnici. Katakombe nam glasno pripovedujejo, koliko je vera vredna.

Naši časi so precej podobni onim prvih kristijanov. Takrat ni smel nikdo pokazati očitno svojega prepričanja, sicer ga stalo glave. In dandanes je tudi že tako daleč prišlo, da človek skoro ne bo smel povedati, da je kristijan, če hoče, da ga ne razupijejo za »mračnjaka«, hinavca, nevedneža in — »osla«. Se ve, vera nima žandarjev in ječ, zato pa lahko vsak capin meče blato na njo. A sovražstvo do vere ni novo. Prvi kristijani so morali celo potoke krvi prelititi za svoje versko prepričanje.

Prvi kristijani tudi niso bili sami nevedneži in babjeverci. Bili so med njimi trezni in učeni možje, ki so tudi stali na »vrhuncu svojega časa«, pa se niso sramovali evanĝeljskih nauk; bili so med njimi bogatini, ki so zaradi Kristusove vere izgubili vse premoženje. Bili so brhki mladeniči, katerim so obetali visoke časti, pa so si rajši izbrali mučeniško krono; bile so cvetoče device, ki so sredi strašanske razuzdanosti ohranile čisto srce nebeskemu Ženinu in zanj dale svoje mlado življenje. —

Naj navêdem dva vzgleda, dva prekrasna cvetova iz zgodovine prvih kristijanov. To sta sv. Sebastijan in sv. Neža, katerih god obhajamo 20. in 21. januarija. Njun praznik je v Rimu posebno pomenljiv, in ker že govorimo o katakombah in prvih kristijanih, zdi se primerno izpregovoriti tudi o teh dveh mučencih Kristusovih.

Pojdimo od Kalistovih katakomb po Apijevi cesti dalje. Kmalu nam na levi strani kaže napis, da so tukaj judovske katakombe. Te katakombe so mnogo starejše, kakor krščanske. Že pred rojstvom Kristusovim je bilo veliko Judov v Rimu. Kakor doma v Palestini, tako so tudi tukaj v stenah podzemeljskih prostorov izdolbli grobove. Judovske katakombe so povsem podobne krščanskim, ker so kristijani v tem posnemali Jude; krščanskih podob in napisov seveda ni, pač pa se pogostoma vidi podoba svečnika s sedmerimi roglji, ki je stal v sv. šotoru.

Omenjam pa te katakombe zato, ker tukaj počivajo kosti mnogih Judov, ki so še Zveličarja videli in morda pomagali kričati: »Križaj ga! Križaj ga!« Mnoge je po razdejanju Jeruzalema cesar Tit prignal kot sužnje. — Še nekoliko korakov gremo po cesti navzdol in na desni strani zagledamo v nižavi precej veliko cerkev. Tukaj so katakombe in cerkev sv. Sebastijana. Med vsemi katakombami so bile te najbolj v časti. Dočim so na druge sčasoma čisto pozabili, so verni romarji vedno obiskovali katakombe sv. Sebastijana. Cerkev je jako stara, toda sedaj prenovljena. Tukaj so shranjeni ostanki sv. papeža Fabijana in sv. Sebastijana.

Ostanki sv. Sebastijana so shranjeni v oltarju na levi strani, ko pridemo v cerkev. Pod kamenito rakovino je prekrasen kip sv. mučenca iz belega marmorja. Sebastijan leži vznak, pod glavo ima vojaški ščit, v telo so zabodene puščice. Jedno roko je podložil pod glavo, zdi se, kakor bi sladko spal; neki nebeški mir odseva iz njegovega obličja.

Sebastijan je bil sin imenitne rodovine. Bil je krasne postave, lepega vedenja, izučen v raznih vedah tistega časa, ob enem pa hraber vojak. Cesar Dijo-klecijan ga je imel nenavadno rad. Bil je vodja jednega oddelka cesarjeve telesne straže. Zvesto je služil Seba-

stijan posvetnemu vladarju, njegovo srce pa je bilo udana tudi nebeskemu Kralju. — Mnogim kristijanom je rešil življenje, omahljive pa je spodbujal, da se niso bali umreti za Kristusom.

Ko je cesar zvedel, da je Sebastijan kristijan, poklical ga je k sebi in ga z lepega nagovarjal, naj pusti krščansko vero. Obetal mu je svojo cesarsko milost, visoke časti, imenitno nevesto; toda zastonj, mladi junak se ne zmeni za to. Cesar mu začne žugati s strašnimi kaznimi, če se ne odpove krščanski veri, pa tudi to nič ne pomaga. Sebastijan ostane trden kakor skala.

Razkačeni cesar ga tedaj ukaže privezati za soho in streljati va-nj s puščicami. Ostre puščice so frčale v mlado telo, Sebastijan pa v nebo upre oči in daruje svoje življenje Kristusom. Vsega izprebodenega so ga pustili, misleč, da je mrtev. Neka krščanska gospa ga dá po noči odnesti, da bi ga pokopala. Toda nosilci so opazili, da je še v njem življenje. Previdno so mu izvlekli puščice in zavezali rane. Mladi mučenec je v kratkem popolnoma ozdravel.

Nekega dne pa sreča na ulici cesarja. Dijo-klecijan je mislil, da je Sebastijan že zdavna pod zemljo, zato je debelo gledal, ko se naenkrat postavi zdrav pred njega in mu obraz očita nečloveško okrutnost. Cesar se je tako raztogotil, da je dal Sebastijana tako dolgo s šibami pretepati, dokler ni izdahnul duše. Mrtvo telo so vrgli v smrdljivi kanal, a neka vrla krščanska gospa ga je dala izvleči in pokopati na svojem zemljišču, kjer dandanes stoji njegova cerkev.

To je bil vojak Kristusov! Mlad, bogat, učen, zdrav in močan, vrh tega pri cesarju priljubljen, zapusti vse in umrje za svojega višjega Gospoda. Izgubil je časno življenje, pa je dobil večno, pustil je posvetne časti, pa dobil nebeske, neminljive. Res, zlati značaj je bil Sebastijan, lep vzor krščanskim mladeničem. Značajev, kakoršen je bil Sebastijan, je tudi nam treba, tedaj ho cesar imel nepremagljivo vojsko in domovina vrle sinove.

(Dalje prih.)

Smešnica. Strije pride obiskat svojih sorodnikov ravno na božično biljo, ko se Janezek neusmiljeno joče. »Kaj pa ti vendar je«, vpraša strije. — »Brata Jože in Tone imata zdaj počitnice deset dnij, jaz pa ne!« — »Kaj pa je krivo, da ti nimaš počitnic?« — »Ker se v šolo ne hodim«, odreže se žalostno Janezek.

Razne stvari.

Domače. (O tridesetletnici) »Slov. Gospodarja« izrekamo iz dna duše preponižno zahvalo Bogu, čegar blagoslov je očitvidno spremljal naše podjetje. Zahvalimo pa tudi vse veledušne dopisnike, naročnike in prijatelje, da so nam ostali zvesti. Ostanite še nam tudi naklonjeni zanaprej ter nam pridobite novih zaveznikov; saj ostane vedno naše geslo: Vse za vero, dom, cesarja!

(Pastirski list) vseh avstrijskih škofov o priliki bodočih državnih volitev prinaša današnji list v posebni prilogi. Slovenci, preberite ga in dobro premislite in se po njem ravnajte! Kateremu slov. kandidatu je ta pastirski list program, tega bomo z vso vnemo podpirali.

(Predsedniki katol. tiskovnega društva) v Mariboru so bili naslednji p. n. gospodje: Profesor Janko Pajk 7 mesecev, † prelat Fr. Kosar 6 let, stolni dekan L. Herg 4 leta, za tega predsednika je društvo kupilo tiskarno leta 1892., in kanonik dr. Iv. Križanič, tudi sedanjí predsednik, 16 let; ter kanonik dr. Jožef Pajek 5 mesecev.